

[Helga Pedersen.]

husker ikke helt, hvorledes det forholder sig med det, men måske kan den højtærede minister sige et par ord herom.

De enkelte ændringsforslag til lovforslaget, bortset altså fra de store principielle ting vedrørende filmfonden, skal jeg ikke komme nærmere ind på. Stort set har den højtærede minister imødekommet vore ønsker og henstillinger, og vi er tilfredse hermed. Det gælder betingelserne for at være filmudlejer i § 15 i det ændrede lovforslag og forskellige ændringer vedrørende afgifternes beregning.

Om filmfonden ønsker jeg at fremhæve nogle få punkter. Dels finder jeg, at bestemmelsen i den nu foreslåede § 18 om anvendelsen af fondens midler må være tilfredsstillende, om jeg så må sige, efter vore forudsætninger i udvalget. Jeg holder på, at det er rimeligt af disse ret rigelige midler at sikre et rådighedsbeløb til ministeriet for kulturelle anliggender og til undervisningsministeriet, selv om det naturligvis må erkendes, at formålene i hvert fald ikke formelt er i filmens tjeneste; men jeg synes, vi må have råd til dette til brug for andre gode formål.

Dernæst synes jeg, at der er interessante nye formål angivet blandt de egentlige filmformål i § 18, stk. 2, og koordinationen med anden lovgivning — jeg tænker her på loven om statens kunsthøj — er sikret. Der kan fremtidig ydes støtte til uddannelse i kortfilmsproduktion, til kvalitetsbidrag til danske film, til udarbejdelse af filmmanuskripter, til præmiering af filmudlejere i særlige tilfælde og til teknikere.

Man spørger efter en gennemgang af denne opregning uvilkårligt, om der kan være mere, der bør tilgodeses, om vi har glemt noget i udvalget, og i denne forbindelse bør også fremhæves overvejelserne i bemærkningerne til ændringsforslagene om, hvorledes spørgsmålet om en særlig filmuddannelse skal gribes an. Alt i alt vil jeg om dette afsnit sige, at vel studsede jeg lidt ved læsningen af den nye § 17, der i første linje siger: til fremme af filmkunsten i Danmark oprettes en filmfond. Det er noget nyt, så vidt jeg kan se, i filmlovgivningen at tale om filmkunsten, men ved en nærmere vurdering af formålsangivelsen i § 18

kom jeg til det resultat, at ordene dækkede indholdet.

Hvad angår spørgsmålet om fondens bestyrelse, vil jeg ligesom det ærede medlem hr. Niels Matthiasen sige, at vor opmærksomhed i høj grad var rettet mod muligheden af at sikre en repræsentation for kortfilmen. Det var altså ikke muligt at sikre en direkte repræsentation, men jeg håber meget, at det må lykkes kortfilmen at blive vel repræsenteret efter de retningslinjer, som er angivet af den højtærede minister.

Jeg håber, at disse nye lovbestemmelser vil vise sig at virke godt i praksis, og jeg håber navnlig, at den opmuntring og stimulan til at producere gode danske film, som lovforslaget tilsigter, må give resultater.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslaget til fortsat behandling.

Hanne Budtz: Dette lovforslag har under udvalgsbehandlingen efterhånden fået en sådan form og et sådant udseende, at vi fra konservativ side er glade for at kunne være med til at skabe den nydannelse, som på så mange måder rummes i lovforslaget.

Ligesom det ærede medlem frk. Helga Pedersen må jeg på mit partis vegne udtrykke den dybeste beklagelse over, at der ikke ved denne behandling, når der nu er sket så store nydannelser, også er sket det, at vi har kunnet få afskaffet bevillingssystemet, et system, som tiden jo fuldstændig er løbet fra, dette monopol, der simpelt hen giver basis for manglende konkurrence. Det oprindelige formål med bevillingssystemet, der jo var at sikre, at det blev en tilstrækkelig kulturel virksomhed, der blev drevet fra biografernes side, er der vist ikke længer nogen, der tror har nogen betydning. Kulturen er vist ikke længer noget, der skal lægges i vat, den skal ud i det levende liv, og det har da også vist sig, at en sådan frygt for, at niveauet skulle falde på grund af den frie konkurrence, ikke eksisterer i andre lande. Den dejlige gyldne appelsin, der kunne falde i éns turban — og meddelelse af en bevilling var jo altid tidligere en sådan gylden appelsin — er jo i nogle tilfælde, ja, i en hel del efterhånden, blevet til noget i retning af en sur citron, når man ser på hele det sæt af vanskeligheder, som biograf-